

Posudek oponenta na diplomovou práci Štěpána Lohra *Female Suicide Terrorism – the Case of Chechnya*

Kolega Lohr napsal práci, která prozrazuje značnou ambici. Autor si nejen vybral téma, které může být (ovšem jen při povrchní obezřetnosti) považováno za okrajové až obskurní: ženský sebevražedný terorismus v Čečensku. Zvolil si k jeho zpracování kauzální analýzu, tedy přístup, který je u takto obtížně zkoumatelného fenoménu spíše nevděčný – může snadno zavádět, vyžaduje kombinaci dvou vlastností, které nebývají často vidány pohromadě: autorské odvahy i autorské opatrnosti. V případě, jako je tento, může vést při absenci pevných kritérií k subjektivnímu nadhodnocování některých možných příčin či naopak k pouhému deklarování „multikauzality“, která se může snadno rovnat oné příslovečné Hegelově tmě, ve které jsou všechny kočky černé, vše souvisí tak nějak se vším a cokoli může být příčinou čehokoli.

Těmto možným nebezpečím se autor dle mého názoru ubránil více než zdatně. S využitím tříúrovňového schématu se mu podařilo možné příčiny přehledně rozdělit na ty, které se týkají samotných žen a jejich situace, na ty, které se týkají teroristických organizací a jejich strategie a na ty, které se týkají širšího společenského klimatu.

Autor je schopen analyzovat instrumentální perspektivu teroristických organizací, aniž by je redukoval na bojová uskupení cílící na dosažení fyzické převahy, naopak, analyzuje teroristické organizace také jako uskupení soustředěná na mediální komunikaci, neboť „*every suicide terrorist attack is a story, a message disseminated to the broad public by all major media*“ (s. 58). Autor ale odmítá ustrnout na analýze racionality kolektivního aktéra – teroristické organizace. Výsledkem je nejen vcelku bohatý katalog možných hypotetických příčin ženského sebevražedného terorismu a jejich podrobná diskuse, ale také v mezích možností i vcelku určité závěry o vysokém vlivu některých faktorů a nízkém vlivu jiných. Tyto závěry potvrzují autorovu vstupní hypotézu o specifčnosti ženského sebevražedného terorismu, zohledňují konkrétní realie severního Kavkazu a tvoří myslím i dobrý základ pro další zkoumání např. komparativního charakteru.

V práci lze ocenit i logickou a přehlednou strukturu a skutečné sledování položené otázky, jaké se v mnoha jiných pracích často spíše simuluje. Text, s tím, jak se postupně rozvíjí, představuje koncentrovanou diskusi.

Jakkoli si myslím, že některé klady Lohrovy práce by měly být klady všech diplomových prací a je spíše tristní, že tomu tak není, myslím si zároveň, že v případě této práce se jedná o nadprůměrný text – v zájmu o téma, schopnosti analýzy a strukturovaného myšlení, schopnosti propojit různé okruhy otázek. Navrhuji její hodnocení známkou *výborně*.

Ondřej Slačálek